

Алија Мандак⁶

Универзитет у Приштини – Косовској Митровици
Учитељски факултет у Призрену – Лепосавићу

РЕШИВОСТ ГРУПА И АЛГЕБАРСКИХ ЈЕДНАЧИНА

Абстракт: Дефинише се појам **решиве групе** као генерализација појма Абелове групе. Доказује се теорема која даје критеријум за решивост групе. Главни резултат рада је да група S_n за $n \geq 5$ није решива. Овај резултат се користи у теорији Galois-а за доказивање решивости опште алгебарске једначине n -тог степена над пољем комплексних

Кључне речи: групе, Абелова група, решивост, алгебарска једначина.

УВОД

Назив „решив група“ потиче од везе између ових група и решивости алгебарске једначине $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n = 0$ над пољем комплексних бројева. Наиме, ова једначина се може решити помоћу радикала ако и само ако је њена група Galois-а решива.

1.1. Дефиниција. Ако је G група, $x, y \in G$, онда се елемент $x^{-1}y^{-1}xy \in G$

комутатор елемента x, y и означава са $[x, y]$.

1.2. Дефиниција. Подгрупа од G генерисана свим комутаторима

$[x, y], x, y \in G$

се назива **комутатор** или **извод** групе и означава са $[G, G] = G$.

1.3. Теорема. Комутатор G' групе G је нормална подгрупа од G . Како је извод G' групе G подгрупа од G то се природно може дефинисати и извод од G' – други извод од G . Индуктивно се дефинишу и изводи виших редова. Дакле за свако $n \in \mathbb{N}$ дефинише се

$$G^0 = G, G^{(1)} = G' = [G, G], \dots G^{(n)} = (G^{(n-1)}).$$

⁶ alija.mandak@pr.ac.rs

Из теореме 1.3 следи да је $G^{(n)}$ нормална подгрупа од G .

1.4. Теорема. Нека је H нормална подгрупа групе G . Количник група G/H је Abelova ако и само ако је $G' \leq H$. G' је јединствена најмања подгрупа од G таква да је G/G' Abelova група.

РЕШИВЕ ГРУПЕ

1.5. Дефиниција. Група G је **решива** ако има субнормалан низ подгрупа такав да су сви чланови одговарајућег факторног низа Abelove групе (такав субнормалан низ се назива **Абелов**).

Очигледно да је свака Abelova група решива, па се зато појам решиве групе може схватити као генерализација појма Abelove групе.

Следећа теорема даје критеријум за решивост групе.

1.6. Теорема. Група G је **решива** ако и само ако је $G^{(n)} = \{1\}$ за неки природан број n .

Доказ. Нека је $G^{(n)} = \{1\}$. Тада изводни низ

$$\{1\} = G^{(n)} \supseteq G^{(n-1)} \supseteq \dots \supseteq G^{(1)} \supseteq G^0 = G$$

је субнормалан и по Теореме 1.4. имамо да је $G^{(i-1)}/G^{(i)}$ Abelova група за сваки $i = 1, 2, \dots, n$. Дакле, изводни низ групе G је Абелов и G је решива.

Нека је група G решива и нека је

$$1 = G_k \supseteq G_{k-1} \supseteq \dots \supseteq G_0 = G$$

Абелов низ групе G . Докажимо да је $G_i \leq G^{(i)}$ за све $i = 1, 2, \dots, k$ ($i = 0$) ово је тривијално). Предпоставимо да је $G^{(i-1)} \leq G_{i-1}$. Како је по услову G_{i-1}/G_i Abelova група, то из Теореме 1.4. следи

$$G_i \leq (G_{i-1})' \leq (G^{(i-1)})' = G^{(i)}.$$

Сада из $1 = G_k \leq G^{(k)}$ следи $G^{(k)} = 1$.

1.7. Дефиниција. Група G назива се проста ако је $G \neq \{1\}$ и ако нема нетривијалне нормалне подгрупе

Следећа Теорема описује једну веома значајну класу неабелових простих група. Најпре доказујемо наредну Лему.

1.8. Лема. Група A_5 је проста.

Произвољна пермутација $\alpha \in A_5$, $\alpha \neq (1)$, је облика $\alpha = (abcde)$ или $\alpha = (abc)$ или $\alpha = (ab)(cd)$, где је $\{a, b, c, d, e\} = \{1, 2, 3, 4, 5\}$. Непосредним рачунањем лако се проверава да је

$$(ab)(cd) = (acb)(acd); (abcd) = (ade)(abc).$$

Дакле, A_5 је генерисана цикличним пермутацијама реда 3. Нека је $\alpha \in A_5$ таква да је $\alpha^3 = (1)$ и нека је $\tau \in A_5$. Ако је $\alpha = (abc)$, $\tau = \begin{pmatrix} a & b & c & d & e \\ a_1 & b_1 & c_1 & d_1 & e_1 \end{pmatrix}$, $\{a_1, b_1, c_1, d_1, e_1\} = \{a, b, c, d, e\}$ онда је $\alpha^\tau = \tau^{-1}\alpha\tau = (a_1b_1c_1)$ (што се лако проверава непосредним рачунањем), што значи да сви елементи из A_5 реда 3 припадају истој класи конјугованих елемената. Нека је K нетривијална нормална подгрупа од A_5 . Доказаћемо да K садржи бар једну пермутацију реда три што ће значити да K садржи и све пермутације реда три, тј. све генераторе групе; одатле ће следити $K = A_5$.

Нека $\alpha \in K$, $\alpha \neq (1)$. Ако $\alpha = (abc)$ тврђење је тачно. Ако је $\alpha = (ab)(cd)$, онда за $\beta = (ab)(de) \in A_5$ имамо $\alpha\beta \in K$ и $\alpha\alpha^\beta = (ced)$. Ако је $\alpha = (abcde)$ онда је $\alpha\alpha^\beta \in K$, јер је $K \trianglelefteq A_5$, и $\alpha\alpha^\beta = (abc)$.

1.9. Теорема. За сваки природни број $n \geq 5$ алтернативна група A_n је проста.

Доказ. Теорему доказујемо индукцијом по n . За $n = 5$ тврђење је тачно према претходној Лемини. Нека је $n > 5$ и нека је група A_{n-1} проста. Посматрамо природно деловање групе A_n на скуп $\{1, 2, \dots, n\}$. Нека је за сваки $i \leq n$, $H_i = \text{stab}_{A_n}(i)$. Сада је $H_i \trianglelefteq A_n$ и очигледно је $H_n \cong A_{n-1}$. Ако је $\sigma = (ijk) \in A_n$, где је $k \neq i, k \neq j$ ($i, j = 1, 2, \dots, n$) онда за $\alpha \in H_j$

$$\alpha^\sigma(i) = \sigma^{-1}\alpha\sigma(i) = i$$

па је $\alpha^\sigma \in H_i$. Отуда $H_i = H_j^\sigma$, што значи да подгрупе $H_1, H_2, \dots, H_n$ образују једну класу конјугованих подгрупа од A_n . Сада је

$$H_i \cong H_n \cong A_{n-1}, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

Те по индуктивној претпоставци за сваки $i \leq n$ група H_i проста.

Претпоставимо да A_n није проста и нека је K њена нетривијална нормална подгрупа. За сваки $i \leq n$ је $H_i \cap K \trianglelefteq H_i$ и како је H_i проста група, то је $H_i \cap K = \{(1)\}$ или $H_i \cap K = H_i$. Показујемо да друга могућност мора отпасти. Ако је за неки $j \leq n$, $H_j \cap K = H_j$, онда је $H_j \leq K$ и како је $H_i = H_j^\sigma$ и $K \trianglelefteq G$ имамо $H_i \leq K^\sigma = K$ за сваки $i \leq n$. Дакле, K садржи све подгрупе H_i , $i \leq n$. За произвољан $\alpha \in A_n$ је $\alpha(1) = 1$ или $\alpha(1) = j$ за неки $j \neq 1$. У првом случају је $\alpha \in H_1 \leq K$, односно $K = A_n$ што је немогуће. Ако је $\alpha(1) = j$ онда постоји $i \neq j$ тако да је $\alpha = (j1i)^{-1}(j1i)\alpha$. Из $((j1i)\alpha)(1) = 1$ следи $(j1i)\alpha \in H_1 \leq K$. Како је $|X| > 3$, то постоји $m \in X$ тако да је $(j1i)^{-1} = (i1j) \in H_m \leq K$ и тако $\alpha \in K$, тј. $K = A_n$. Тако и у овом случају имамо контрадикцију са избором подгрупе K . Дакле, за све $i \leq n$ је

$$H_i \cap K = \{(1)\}.$$

Нека $\alpha \in K$, $\alpha \neq 1$. За сваки $i \leq 1$ важи $\alpha \notin H_i$, што значи да α нема фиксних елемената. Нека $\alpha \in X$, $\alpha(a) = b \neq 1$. Како је $|X| > 3$ постоји $c \in X \setminus \{a, b\}$ такав да је $\alpha^{-1}(a) \neq c$. Нека је $\alpha(c) = d$. Пошто α не фиксира c имамо да је d различит од a , b , и c . Због $|X| \geq 6$ можемо изабрати различите елементе еиф, оба различита ода, b, c, d . Пермутација

$$\tau = (ab)(cfed)$$

је парна и за њу је задовољено

$$\alpha^\tau(b) = a, \quad \alpha^\tau(d) = e.$$

Како је $K \trianglelefteq A_n$, $\alpha \in K$, имамо:

$$\alpha^\tau \in K; \quad \alpha^\tau \alpha \in K; \quad (\alpha^\tau)(a) = a, \quad \alpha^\tau(c) = c.$$

Дакле, $\alpha^\tau \alpha \in H_i \cap K$ и $\alpha^\tau \alpha \neq (1)$ што противречи доказаном $H_i \cap K = \{(1)\}$ за сваки $i = 1, 2, \dots, n$. Према томе, A_n је проста група.

Резултат Теореме 1.9 користи се у доказу следеће Теореме која игра важну улогу у теорији Galois-а при доказивању које су алгебарске једначине n -тог степена над пољим комплексних бројева решиве помоћу радикала. За једначину $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n = 0$ каже се да је решиве помоћу радикала ако се корени те једначине могу изразити преко коефицијената те једначине формулама које се добијају примењујући коначан број пута рационалне операције и кореновање.

1.10. Теорема. Симетрична група S_n је решива за $n = 2, 3, 4$ и није решива за

$$n \geq 5.$$

Доказ. Лако се доказује да је $(S_n)' = A_n$.

S_2 је решива јер је комутативна.

За групу S_3 је

$$(S_3)' = A_3 = \{(1), (123), (132)\}, (A_3)' = E$$

И према томе је $(S_3)^{(2)} = E$, тј. S_3 је решива.

За S_4 је

$$(S_4)' = A_4, (A_4)' = M = \{(1), (12)(34), (13)(24), (14)(23)\}, M' = E, \\ \text{тј. } (S_4)^{(3)} = E, \text{ те је } S_4 \text{ такође решива група.}$$

За $n \geq 5$ $(S_n)' = A_n$. За $n \geq 5$ група A_n није Абелова и проста је. Како је $(A_n)' \trianglelefteq A_n$, то мора бити $(A_n)' = A_n$ и зато S_n за $n \geq 5$ није решива група.

ЗАКЉУЧАК

Млади Galois је доказао да је алгебарска једначина $f(x)=0$ над пољем комплексних бројева решива помоћу радикала ако и само ако је њена група Galois-а решива. Из Теореме 1.7 следи да је једначина $f(x)=0$ степена $n \leq 4$ над пољем комплексних бројева решива помоћу радикала. У томе је важност ове теореме. Абел је доказао да општа алгебарска једначина $f(x)=0$ над пољем комплексних бројева степена $n \geq 5$ није решива помоћу радикала.

ЛИТЕРАТУРА

Artin, E. (1957): *Geometric algebra*, Interscience Publishers, New York.
 Чупона, Г. Трпеновски, Б. (1973): *предавања по алгебра II*, Универзитет во Скопје, Скопје.

Коџинас, Лј. Мандак, А. (1996): *Algebra II*, Univerzitet u Prištini, Priština.

Kočinaс, Lj. (1991): *Linearna algebra i analitička geometrija*, Univerzitet u Nišu, Niš.

Kurepa, Đ. (1971): *Viša algebra II*, Zavod za izdavanje udžbenika, Beograd.

Perić, V. *Algebra II*, Sarajevo.

Stojaković, Z. Paunić, Đ. (1984): *Zbirka zadataka iz algebre*, Beograd.

Rose, J. S. (1978): *A course on group theory*, Cambridge-London- New York-Melbourne.

Stewart, I. (1975): *Galois theory*, Chapman and Hall, London.

SOLUTION OF GROUPS AND ALGEBRAIC EQUATIONS

Abstract. *The term of **manageable groups** is defined as a generalization of the concept of Abelian group. The theorem which gives criteria for solution of group is proven. The main result of the work is that the group S_n for $n \geq 5$ is not solvable. This result is used in Galois theory as a proof for solution of general algebraic equation of n degree over the field of complex numbers.*

Keywords: *group, Abelian group, solution, algebraic equations.*